

شاہِ مرداں شیرِ یزداں قوّتِ پروردگار
لا فتیٰ اِلّا علی لا سیف اِلّا ذوالفقار

کتاب ہٰذا
موسوم بہ

جنگِ دینور

بزبانِ کشمیری

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب کشمیر

۱ مہاراج رنبیر گنج بازار

۲ مائسمہ بازار میرا کدل ۳ رزیڈنسی روڈ سرینگر کشمیر

(نعمانی پریس ترکمان دروازہ دہلی)

جنگِ دیہور — بسم اللہ الرحمن الرحیم — بزبانِ کشمیری

ثنا پر بوئی خدا بے نیاز نہ
چھہ ممنون احسان ہیرنس و جان
ولیکن خلف نہ شمس و قمر
ہنو کتیا دخالق نمونہ اتہ دِن
زمین ترہ من اسپیٹ دِرِت
بوکرہ ہا مَن زو تہ جانی فدا

سو چھوی از عبادتھ بی نیاز
سپُن ہئی مقرر یہ ہر خاص و عام
چھو داصی یہ شکی نہ ہیزا شتر
شرک سوئی تہ سر گنج توی جہکت امید
یہ قدرت تس ہش کیا کانہہ کرت
نمن پٹھ لوین صد رود و سلام

تمن پٹھ نہ منت چھہ پانی کھائی
ڈنک از بدی گی یہ نیکی خلاص
توی خاص آصی سپن نیکین
یمو سوی شرک نہ سپن نا امید
پیران حمد و نعت رسول خدا
ہمعہ یار و اصحاب دانس تمام

مہ بوذم کنہ کہستانن کہن
بدیہور آسوی اکھا بادشاہ
بہقا دگرہ قدر شان بیشتر
یڈن منزہ ہانگل کران یاو سیل
چھو یہ گژ تمکو دِلوِن بخت پناہ
کرہ و دِن لچھن آسونہ کانہہ شمار
شہنشاہ تسکو آسہ شمشاد نام
فلک آسونہ تس لوان در شمار
دوما اک بنو ہیوٹھ بر تخت دِل
مہ تر رہماہ بخشس نا اینی
تہ رہان چھو سیاہن حشمت و گنج و مال
مگر دین اسلام گژ ہوکم گژہن
چھو نہ مومن ہند لتا ناہ ینہ
چھہ ساری ینہ بت پرستی کران
لوی درست و آنان پیغام چھوم
محمدؐ بنام حسن و الا گہر

آغاز جنگ دیہور میگوید

خدا پس امی علمچی چھی خبر
فلائی قلاتس پینداہ شت
سو قلعہ تس ندن جھو کوماہ بناہ
پیھا اک شاہ سردار نی ہند آسو
خبا لس اندر تس نہ رستم تہ سام
سپاہ لشکرہ اسن انت ایس
سوی لات و منات خم کرہ دیر
مہ ہو کانہہ اکھ بادشاہا چھونہ
مسلمان کنہہ گژ ہینہ سوزن سجال
وزیر و امیر تہ ہئی کرہ دعا
نم از ہیبت شاہ روزن کنہ
بہ لوینت بجوش آ و شمشاد شاہ
بشہر عرب دین اسلام چھوم
منع چھوی کران از شراب و قمار

یمی پران زانن یمی چھی و نن
دیان ناوِ تس آسو شمشاد شاہ
بلیہ ہم کمان کران آس مبل
زدرتا بدرپانتر کرہ آسن و ن
کفاد اس ساری زحد شمار
سو کس آسو نہ اکھا ہند آسو
بہادر سپاہ آسو پرا ز حمار
نہ پرو ای شمشیر نہ نیزہ تس
دین ہم وزیرن تہ امراء نے
بین کمینہ ہیو دستگا ہا چھونہ
کفر سانو گژ ہیو تیہ محکم بنن
شہا چانو حاصل گمت مدعا
چھو نہ کانہہ مسلمان بجز کافران
دلو نک آچھن منز تہ ہنان چھوم کاہ
اکھا دعرب و نکنس نامور
سرت پرستان لدان چھو بدار

زصوم وصلوٰة ۽ زحج ۽ زڪوٰة
نمس نش ڪنهن رستم ۽ سام از
ڪران ڏيني ساني برهمي
ڪران بلڪه سوي دين آباد جهوس
دوان دب زمينش ۽ ته پله پڪان
ڪفارن ڪران سوي مسلمان جهوے
ڪفارن ڪڍان گرد دنيا دجهوے
تمس گو ڏيس منز سهاختم ۽ ڪتين
اِڪتِ ڪُن پهلوان ڪت ڪُن امير
العامة مَس سرفرازي ٻني
ڏمس ڪو ريتهر علاوه برا ان
اڪهڻ دا ۽ غازي اتابڪ بنام
رٽ بوائن ۽ن علي پهلوان
دلاور پهلوان جو شير گراز
۽ جهوي پادشاهن ڏيرانه مرد
پهونه زاه اينر وعده خسروان
ته يڊوي ڪرڪ نه ۽ مردانگي
زدين تخت هم رخت فيروزشاه
سواره سو ۽ الوي پڪان لعل
گوڏني ۽ نن دستاناه دراز
قده ڪن مه ۽ نتم سوگو تاه دراز
مد اڪنه نهوت ڪزبتي عقل لس
جهوه درزير فرمان مٿس شرق ۽ غرب
علي پهلوان ڪس جهو عالم پناه

مطابق ڪران جهوے بقرآن سوبات
نهنگن ته شيرن جهوه حيران ٿهونے
رٽان دين اسلام جهوي محڪمي
بشمشير شيرن ڪڍان مغز سر
دڪه سيت ڪهتانني جهوے برڪان
قده ڪن جهوه ڪوتاه ته ڪوتاه دير
قلاين ڪرائي سوبرباد جهوي
وزيرن مهرن پين حڪم شاه
اڪت ڪُن جهت ڪر اڪت ڪن وزير
مهيت دادسي ڪاٺه ڪرم بدعلاج
بانعام ڪنهه گنج قيمت گران
ڪمر بسته ڪرتم بفرمان شاه
به تير و ڪمند و بر و ر و تو ان
ستنت گرته ڪم آسوتش پهندار
چو شير غران سخت اندر نبرد
منا تُڪ ته لانڪ مه سوگند جهوم
بجا آنه وعده بفرزانگي
آنارڪ سپن شاد گنڍن ڪمر
لشهر مدينه بلا قيل و قال
پرزهن تم اڪس مع علي ها ۽ تم
دپوس تم نهونگس ح رته باز
نهنوي مرد دانا سوجهوے دزنبرد
جهونالان پنس پاڌهن زنگ حرب
ڪرڌهن باغ تس شهر ته جهوه دور

تمي تازه ڪرمت جهو اسلام از
بجنگ شير هرگز نه خيران ٿيوي
خصوصًا علي ها ۽ داماد جهوس
نمس نش جهنه شير آمت بسر
يه ونجي دلاور پهلوان جهوي
جهو آنان پادرهن سوي نزير
سپن شاه شمشاد اندو ٿهين
گته هن ڪاٺه پهلوان دين نزمگاه
مه جهاڪاٺه ليراه رٽنس اُني
زدل مالخش تس شهر ڪ خراج
ڪرن اُت نهتي عهد پيمان تام
اگر ۽ عد ڪرمت بجا آنه شاه
زه هنت گره اُٺه ڪم سويد آسود راز
ڪمر بسته ايستاده بر اين قرار
۽ پوس پادشاهن ڪه اي پهلوان
بخرج ۽ باتش خداوند جهوم
دمي خلعت ۽ خسرواني ڪلاه
۽ فاني نهتي گو نهتي جانور
بله ۽ الوسوي ترنسي ملنده باز
جهو آسان ڪتے ۽ لولي باوتم
قداتس جهو ڏهو عقل جس نهٺبن
جهونه سام ۽ رستم نمس نش گرد
ته جهو نيا ڪنن گو مُنت از نام نره
جهو خلد برين باغ از علين حور

ریاضت بہرلوزتت منزکہ ان
گرتہہنت ڈیرہ تت باغس اندا دتن
برائے عبادات پروردگار
علی صاحبس آسو تِل دحشیم
مگہ حمزہ فرزند شیرخدای
رٹان آسو شاہن چو آہو برہ
بگہہ زگران سُور کوہس کران
دُچھوک باغس اندا کھا قدرانا
تِس اوجھنس رٹ نہ چشمہ شمن
عجایبس اندر خلق دزان آس
کرس کہ یک حمزن ترش سخت باڈھ
کُرت باغ ناپاک باغچ بیدفت
بیک مشت خشم لیشت تھاوی کہ
کہتوس خشم کوتاہ گیس سرخ چشم
مِنش شان وشوخی ہین آسہی
کنوی نوکرہ اڑدرن سیت جنگ
غلط گوم دُشتم مہ شوبم غلام
بیک ضرب مارک دوصد اشتیر تر
بہ بونت سٹہام حمزہ تند باسخت
تہوی چھاسہن سیت جنگاہ کران
گوڈن سوی کرز تی ہمن سیت کیت
کنوی جہوس سہن سیت جنگاکران
ہتن تیر بر حمزہ لاین بزود
لگوی تہمن کا نہنہ گے بی نشان

علیؑ ولی نامور پہلوان
دیان بلکہ آن سید المرسلین
انن آس تشریف لیل فہاد
تمی دوہہ تتو تاونہ کاہ کھا
تمی بات تمہ دوہہ دباغ تای
نہنگن فہان آسو اندرم تیغ
برابرہ آسس کانہ نہ شیر غران
سیاہ اڑدہا چشمہ پُر خون کہ
بلا یا دیو ابرماہ اہرمن
سیاہ روی بدخوی بد شکل کیاہ
انددتر اوتس نہ لرزہ ہولہ ساتھ
گزمک تہو نہ مایہ نیرنیرزود
بہ شمشیرہ خود ڈکرہ تراوی کرت
کرن کہ یکی حمزہ کنا جھوکے خیال
کنتہ میان شمشیرن آسہی
بو چھوس تہ اُمت از شہر دینور لوڈ
بجنگ آزما جھوم سٹہاہ تہند نام
مہ جھوم حکم شمشاد نشاہ جھوم ونان
دیونس نیر نیرای سگ صفت
علی پہلوان چھارٹ مُغت نن
سوڈ دلیشت ہی تیہ زلتس تہ وت
کفارن بلہ لوز نام علیؑ
سیئن لدوین چرخ ماندہ بدود
سٹہاتیر لایت بلہ تہک کفار

بہ لوزت اتاتی لارن ہتن
ددان باغ باچار یاران دین
ددان باغ بلہ تاد کافر بخشیم
نہ احباب اصحاب نہ مصطفیٰ
بہادر سٹہام آسو شیر نرہ
پلنگن زٹان آسو سر بید لیغ
مگہ بے سلاح تای بہر نماز
سراسرزہ خشم وکینہ برت
تسنز کہ یک ترن گرہ ہمن بوان آس
کرت آسو کھل آس گزپا نژداہ
دیوتس نیرنیرای سگ صفت
ننہ یاتسی کتو کفن شیر زود
بہ لوزت سٹہام آو عادی بخشیم
تہ جھوکنا وچھان میان نو یار وگو یاک
ہیم بیہ ساتہ ہین کھرا ہنگ
دلاور لوچھوس دستماک بروبر
تہ جھوک میانہ مردینشہ بیخبر
ڈیت گرہ آتن علی پہلوان
تہ آسوک تنیا مُرت کہا جھوک کھوان
تہ تی جھوک خبیث جھوک ہیوان بدون
جہوسی برکنی لو علی پہلوان
کمانی لدن گون زل ولولی
تتوس بیت ہتن تیرلان ہی وان
سیہ دوسین خم کرسوانہ خوار

ڪريِن ڪه يڪ حمزه مردانگي
دليري ڇهنه ڪهنه درڪار ڇان
بعون خدا و بلطف نبي
اُجهن گئه ڪاٽين منهن گوش شب
تنهي تا دباغن اندر دور هت
تنهي آسو مشغول نفلن گهٽ
پتوس پٽ ٿلن تير ڪو گذرت
خبر جهڪنه ڪهنه بيخبر پاڙهه آڪ
ٿهرپي دوتا سينڪ سرقد
دوان آدڪافر مثل نهنگ
دو منزل هٿن دُت ڏلاني ڏلان
ازين نيڪ فال و ازان بدخصال
نبين سراسر ونن حسب حال
سو احوال لوزت ٺهاگي ملول
قيامت سين در مدينه بروز
ڪفاره دليره سو ويٺن تن
ٺهاه آئي در گريه شير خداي
فراقن تهندي لو ڪرڻ طول
ته جهوي در دشمان تره آنڪه تا
سو احوال لو نت ٺهاگي ملول
شهس ڇهونه لازم ڪرڻ عزم ور
ندامت نيئي تا قيامت ڪڍن
خودي نه مدي نشه والت همڪ
اُجهو سيت سلوي جهو بازار شم

نيئي ون نئي جان مردانگي
ونت نئي لٽن ڪافرن گوڏ بزور
تير باغه دارت ون ا جنبي
گرا تام سنبول ڪئي بانم هبه
بنه اگني رود تت مور هت
سين بيخبر سوي زڪا ڪفا
دتن برتن حمزه صاحب. برت
يهوي تير برمت ذ زهر ملال
تنهي پي ٿهر تم تنهي در لحد
ڪرن لنه ازيمان حمزه سخت
تنهي ڏلو تنهي جانقد جهي و فان
جلد آولاڏان نبين نشه
برابر ولو نمڪ بلاقيل و قال
ٺهاه آئي ديگر يه اصحاب يار
تنڪ لوڪ شهر آئي در گريه سور
پڏ زانه ڏنب دو دڪياه سخت گه
رسول خدا سين نشه تام ڏاي
ڏپوس حضرتن بو گنڍي ون ڪمر
مه چاني خونه زياده جهوم اضطراب
بملڪ عرب در دين پناه
غلاماه گڏهي خدمتس ڪياه قصور
نهتوي حد ڪرڪ ناله گل ون ت ون
ذوالفقاره سيت موءِ گالت همڪ
اجهو سيت ڪرنه جهولو وي لوان

بغم روز آئي ون انوار ميان
گله ون سو بالاي سر جهو مور
بو ٻل گونن ڪافرن ڪهيون دب
زهيبت فڪرتن پريشان گيه
خيال آسو حمزه سين اسي موت
ڪفانا آولاران هاران نار
سين ردني تير اڪ تير آڪ
دتن برتن حمزه بي قتيل و قال
هبه ڏنگ پانن سين لاله رنگ
ٿولٽ نيون ڏلو ڪافر تيره بخت
يله باغبانن و جهوي حسب حال
ودان اخڪ هاران نبين نشه
بيان تم ڪرن عرض پيش رسول
هر ڪوچه بازار و تهو ناله زار
رٽت ڪافرن هيو سو حمزه بفن
سو ڪياه زانه سين خ اڪس ئي. بنيه
ٺهاه جهوم عزيزان سير يا رسول
خدايا نه آنت دئي ون سير
علين ڪرن عرض پيش رسول
بهي ڪس ته تختن دئي ڪس ڪلاه
گڏهي شهر ديهو ر فوٽرت بين
تمن لاردت اسپ تندي بمن
بنين ڏپوس جهونه آرار چشم
اجهو سيت ڪار آزما پهلوان

چھونہ سہل چھوی کافرن سیت جنگ
ہتن بیتھو پری تتھو ہمت دمی
کمر بتہ پانسے گمت لو گڑہ
کرہ کنی یہ ڈرن کرائی خرہ
چھہ تت طرف اندر گگہ بیشمار
لوانی گگہ چھک انبر درانبر
بندبیر وامر رسول خدا

علاماہ ہتھون نو قران سیت
شہن خوش پننہ باغ کیاہ کرہ متو
چمن مای گل درگلستان آو
تتھے نو عروس چھہ منزاہ من
خبر کنہہ ارچ لو نہ سوداگرس
سپن پانہ درجواب کیاہ دن کنتھ
سنور و کرک ڈاک باغس تہ ویو ر
نمی گل تہ گلزار ازدست گے
بہشاد شاہہ سندی باغ آسو
گلن دون گرہس قی کرن چھہ رنگ
خو جن لو ڈ دیوٹ لو چھ یس غیرزار
نہکت نہ پکت آس گمت آرہ کات
تتھے بیش شہ گوشکان باغبان
مدینک گمت پیدہ سوداگرہ
نمی خیمہ خرگاہ دمتت تتے
گرہو سوی نیون کس مہ مہمان چھوم
دنہو نوہ طلب پادشاہن کرد

یہو ماوتے بیکسی منزہ تنگ
نمو دپو سہ شاہ فیروز بخت
بوون قتل کرنے ہتن کن گڑہ
بنتین دپوس ید گڑھک ژی مگر
نمو برہ بری چھی کہستان غار
گڑہن برہ جواہنی سیت نو

رفتن حضرت علی بشہر دنبو برای جنگ

خوش آمیز در باغ وبستان و
دران باغ تختا شہن کت کرت
سو بیو تریرانت نت منز رس
کلدک نھک تہ آرام ٹو تک دلن
یہ بوز باغبا نو وان تو لکھ تو نہ
بہت آس خو شباٹھ آرامہ سان
ژہ ماری ولیکن لو نہ مارہ گوس
مہ مارہم ژہ انو نام آسوک کنی
خصوصا شہہ سند چھوسی مہمان
نہ کانہ جای معلوم تن لو زہ ہو
ولیکن انہس کت ہتن آسہ جان
چھہ ڈالیاہ نمی المرتی ہیرہ
نمی کھیا و مت باغ اونٹ اتھے
غلاماہ بفرمان شہ اد ژد د

بہو آس گرہ ہت کام کراوت یمی
جگرہ داد اچھہ اد خونہ چھہ بخت
بلم داد اندرم زلم ذرہ ذرہ
بوداگری نو کرہ چھی ہنر
چھہ نہ یر اکانہ نت ملکس اندر
بہ سوداماکہ مفر ژہ نو ر
سپن عازم زہ علی مرتضی

ورہ گڑہنہ ذ شہر تی نیو دان
عجایب گلو سیت کیاہ برہ متوی
تتھے سرخ گیمت چھہ پوشہ چمن
زلعل و زمرد جواہر جرت
سنور ن ہنو ک بار نزاون انھ
تہکیمت تہ بکمت سٹھا منزلن
سہ بزنہ سبزا کھت مست گی
زکھہ سیت زاران آو باغبان
چھو فرمان شہ لیس ژی ٹبرکاک
بچن چھا دو بار وژہ نہ مہ بنی
مسافر لو آس خبر زبردات
نہ آس ران باکس نہندگہتہ ہو
کرن کہ یک شاہا بلند اخترا
نمی باغ گرمت چھہ و روی تباہ
ہماندم کرن پادشاہن حکم
بہ پیش علی و نو ایستادہ ددد
بہشتی تو ہی باغ ویران کرد

دوِن ناد چھو پانہ شمشاد شاہ
نشہ بادشاہس دِ آ زدہ تاو
یمِس یہ پیٹھ آسہ معبودہ سُند
بہن جای کرِن تیمکین مجاہ
یہی دِ تہرک خولجہ سوداگرس
ژہ کیاہ چھوی مہ کنو امنوی تحفہ جات
یہ بوزِت ستھاہ خولجہ دِلشاد گو
مدینس اندر چھم مہ آسن وطن
مہ بہ تت شہرس اندر چھیہ تتی دُکان
مہ تابع لجیہ بدقلندانہ چھم
مگر خاصہ ڈالباہ مہ ہمراہ چھم
یتھہ ثنہ تسکارن کران لارہ لار
برابر دوان نم برت ینچہ پیٹھ
بصد مرحمت خاطرن کُن دِیُن
وسان ژوٹ کھنہ وزہ بانن اندر
کڈِن آسہ منزہ ژوچہ ٹکرہ نوان
خوجن پوشہا کھنہ کینژاہ تنی
وُنے کیاہ گگرہ نیر نھی آی کیاہ
مچھن زن گگرا آسہ وامن غلام
نیون ہو دکُن وا تنا بر دِہن
کہدِ مِس بنہ منتہر آسہ اندر
للکہ مار نی وُٹہ دی دی کھنی
ستھاہ ماریرا رو گگرہ بے شمار
خوجس مرحبا مرحبا پرت وُنتے

ٹکان پک وُنی شرزہ کینہ بادشاہ
ادل کرِ یہ خواجن دای سلام
نمِس ہیم دِ پرای آسی کھند
بہن کرِ سپاہ محنتہ مالو برت
برابر یہ نزدیک تخت دِ رس
کتکو چھوک مہ ونم گرزھک کوپ رکن
نمِس زخدا افضل امداد گو
کران چھوس لجہ سوا یہو چھیوم مہ کار
باطراف عالم کران ناکران
صفت یمہ تہرک مہ از نام لوز
برائی رضا منندئ شاہ چھم
بہوی چھوبے منس کال زر آسہ ونس
تلان نم چھیہ ما رت ینجن منزنت
چھیہ یت طرفن اندر گگرہ بیشمار
گگرہ مان جمع چھی نہرن ہند نہر
بنان چھونہ تن انھ آسہ کنوبی
نہ وچھنہ سوا ثرہ مہ ایم کتے
کھنوک تسک فُنیو کھنہ لاران دراے
ژوچہ ٹکرہ ننگان آسہ یا قم تام
گگرہ بنہ لاریس وُٹھ دِت ٹکان
خجل گو سپن ہیص ہیص ونس اندر
ننے عید براون گگرہ کیت کھیک
سپن شادشاہنشہ نامدار
ستھاہ ماٹھون یا دشاہس سپن

خدایا دِہت تا ہمردان آ و
سپن پادشہ خوش ازان خوش کلام
سوڈ لیشت سپن شاد شمشاد شاہ
سراسر جواہر تہ لعلو برت
پرزہوس بادشاہن ستھاہ خیرپاٹھ
کمہ رنگہ یلغار یہوی لور کُن
خوجن دپو سہ ای پادشاہ زمن
لنزہ مترہ مہ چھم کو چھیہ رہردیار
برم وُنچین ساسہ بدوانہ چھم
بیہ چان تعریف نہ نام لوز
کران وُ اتہ پاہن چھیہ گگرن تکار
ژمان جہکتہ روزان کنہ چھوک نہ خوش
شہنشہ ستھاہ دِر تعجب سپن
پراگندہ حال اس نوی بیقرار
مچھن ہند پاٹھی چھیہ وامن ہوان
زہ ٹکرہ منزہ اک چھیہ پایان کھوی
ہماندم انوک خواجہ پیش شاہ
سپن در تعجب سو شیر خدای
اکی مرتبہ ژوچہ ٹکرہ شہس
ژٹت گو نترہ نیش ژوچہ ٹکرہ سان
دراتنا جوجن برار ترا ونرتھ کنی
لین ترای اچن قیامت نبک
سپن قہقہہ خندہ واراہ تنی
بصد مرحمت خاطرن کُن دِیُن

گرته خوجه سراپا کرڻ غرق زر
سڀئي غرق در زر سو شير خدا
ڪلاه ناز از گوهر ۽ درٻرت
بتمڪين فر خلعت ۽ تخت ۽ تاج
خدائي حمايت ڪري ياوري
حقيقت پرزهن از ثريا پائش
علي نالوين پهوي تني نامور
پهه تهو مُنت اندر قيد خانش سڀني
ڪرين تو ۽ خواهن افراز نام
براي تماشائي او خواه مخواه
شهنشه حڪم ڪر آنه ناون تنهوي
به زنجير ۽ غل بسته زباي سر
بيت ڪن سڀن شاد زنده جهوه حال

گرته هس پنهونه ڪم هوئي نا فرق سير
زدي خاغناه شعله تراوان انوڪ
مدا خوجه تهاوڪ سو سند ڪرت
پران حمد ڏيرس ڪهنوئي آنه تام
فلڪ تہ ملڪ تس ڪران چاڪري
وطن گاه پدوئي تدس اندر
بهادر سرفراز جون شير تر
ته ماز انه هن ۽ ن گره هن پرزيه نت
لوداني نهنا پرنه نت قد ۽ قام
لوان جهن سجنگ ڪمت شير غران
برندان سو گلمت نه گومت سوي
وجهو ڪ سخت گومت ۽ فرزند بند
پرڪ صد ثنا سوي رب الجلال
زبان بسته پي گفته وني ڪلام

بحڪم جهاندار عالم ڪشاي
همانه م خوجن نال نامت تهنوڪ
بفرخندگي خوجه خوش مزاج
نمس سخت ۽ اقبال آسوي غلام
بعزت دپهن ڪن ڪرن گرائيتس
تنج مه حقيقت ۽ نوم سر بسر
رٽت آنه ناون دلبرن انهه
گرته همه نيبتشا ناه مه غفاون ۽ نت
لونت محلسي جهوبين گنج ماڻ گاه گاه
جهونه ڪا نظ اکهائش پر ابرسمان
ڪره س جيدن از سراپا نظر
دل آ زرده ڪو تاه سڀن دردمند
ڪرڪت يا نوافي ملاقات تام

شڪر نمودن حضرت علي رضه بر حيات حضرت حمزه رضه

سهاه خوشحال گو شاه ولايت
خداوندا پهوم جيا ڪوئي عنايت
هر دلي ڪه مايدل گوئيت لاماس
ته دين باري ڪرڪت يتني حمايت

پرن حمد ۽ رس ڪن پي نهايت
ڪنه آئي زبان حمد رس ڪهنوي لهه
سڀن ما نورتس ڪا پهه پددپانت
عزيزاپرثنا در شادي و غم

ڪرن شڪراه پهه ته ميانو فرزند
زبانم لال در حمد ۽ ثنا يت
وذنج تاله آيس سوي فتح نه
ثنا خواني جهگراهين هدايت

نظر ڪه سا غناه شير جبارن
نه تيره ڪرآيه ليڪن جيرتن يهوس
علي چهو بنه يه حاشا خم حاشا
سهن پاها پئن ما ۽ تہ پيٽ کهبو
ته ڪم امُسند مدي ۽ پوني علي جهوي

دين شمشاده سند اهلڪارن
علي جهو بنه فقير زاده ڳدا جهوي
اسير از جرم او شند ريلا شاه
سهاه امسند دادي پهڪ گمت پائي

مهه لومت انومت علي پرڪني آسه
به ڪم انومت رٽ ڪس نا خدا جهوي
وداڻ جهوس هال ته لوي ڪنونا گو
دو هس اداس ڪران تم ناله فرياد
ته امسند پاپ ڪيا يه تهمت ملي جهوي

سنہ کت شمشاد شاہن زیامت
غریبن عاجزن کم کرے زنجیر
کرونن دم دلاسا زاہ پارہ
گڑھی تت شہر سان اندرین پانہ
تجارت جھوم کرن سان مہ لہایور
نہایت جھوم مہ سیتین مال اشا
بیہ ونھم علی سندا حال کیا جھوے
سہن سیتین تمی سانہ جھو چھیران
شہنشاہن دپوس لیردہ مشہا
برابر جھونہ کاہس مرد تاتی
پہلوانی دلیری مہ لتسنز ہا و
بچالاکی زہ شمشیر و سپر گنڈ

گلنے لگو ستہا اندر ندامت
امی کتہہ بو جہانن گوسن پلہ نام
گڑھی تت شہر سان اندرین دیار
خوجن دپوس گڑہن جھو منہ مدینہ
ینہ نیرت گڑھی بو شہر فغفور
شہن دپوس بہر صورت مٹی جھوے
نشانہ ہا وھم متندہ کیا جھوے
ازان نٹ متندی یکنہ زمین
دران مجلس گمت آسک دوبارہ
تسندی پاٹھ کرتہ کمر زی
تماشا ہا و شاہن منتاہ تہا
خوجن لوزنت بدل کرنہ سوالس

کرن اکیا غناہ تقصیر تفصیر
منادی چھیز ہی ازروم تا شام
تمکو بو یوہ دمی مخنستانہ
مہ خواہش تو ردگڑن ہنج حال چھینہ
وچھن بو چین ماچینک تماشا
پتو فیرت تمی دنہ گڑہ ہنوی جھوے
خوجن دپوس پلہ پر جنگ جھو نیران
جہانس لیرزہ گلہم اجمعینس
تسزا آسی زہ وچھم پہلوانی
دباہ مہانس لیرس سپت کرزی
تہندی صوتہ شکلہ کمر گنڈ
پتر تم پان دات ذوالجلالس

کمر بستہ کرت ول دراو بر جنگ
تمی زنگہ دچھن کہاور کرن دور
تتی واںک نقارہ طبل تہ ڈول
کمر گنڈت ستہا سو لاف داو
انہس کت آسو کرناہ ہمت تس
مہ کانہہ پوتینہ آسن عالمس تنگ
مہ سیتین تاب آسکنہ خواجا
زہ جنگ لو آسکنہ کہنہ آسکنہ نیاز
بچھت امتزادمت کیتاہ زتام
بجوش خاطر زہ لڈ ہر گہ مہ غم
خوجا کرز درباز و گتہ پیہ سرہ
کرن تہفہ دوہ آسس تس گفارس

کشتی کردن حضرت علیؓ
با پہلوانان شمشاد شاہ

تمی شور پران گی لوک لاحول
نہایت قد دراز پائہ کوہ
سوزن گاسہ کٹاہ اہس تس
جھہ میانی ہیبتہ اژدر تٹن
زلہ نہ دستو زہ جھو ینہ کاہ غلاہ
خوجس کن تام دپو شمشاد شاہن
نہنگن کرتہ نوی جھو منین تمام
خطامن حملہ کر جون شیر مستا
خوجن جھاڑ و دل آسان ذرہ
کفارس کر یک تہ جنیرت اتھ ترہ و

ازان ہیبت نتی کوہ گران سنگ
زمینس زایہ بڑ و تہو غامس شور
دلیراہ اک خطامہ آسو بس ناو
بغایت آسو ماران باوتن زہو
دوان سی لاف کیتاہ دراو بر جنگ
جھو میا لوی لرزہ شران جیتن
زہ جھوک دوہ جہ ما ژمت خوا اخہ باز
وتی بو اک کتھاہ کن تھاو کلامن
زہ بدیاوی بوموکلات و ہماندم
ڈتوی ہم شاہ مردانہ سند و دست
تہ لوزنت خشم کھتو شیر جبارس
اتھ ترا ون تہ پتو تام جان تس درم

منهن کنهن ڏو مٿين تن پٽ کنوڻي
شيراه ٻيه ڏياه سڀنه رنگ
جوان پاڻ نه همت منهن ڇپين تيز ترڪ
ته ڀيون ساسه بدن کره درامن
پيني هشنه ستين فوٽ اٿن تن
لفقد حشت شهن ڏ زلش کري ڪرڪ
مقابل سوي هين شير خدا ٻس
ڏٺن تن ڏب بيکدم متر گوتش
ٻکه شير خدا ٻن تم نيزه ٻاري
خوڄن ڪمينه جهڙنه تهته ڏ فرنيان
جهو ڪياه تام اسرندي ڙنقار و گفتار
هٿيه امسزه نيزان ڀنجه شيرن
ڇڙين شمشاد شه ٻيار خوشنود
هوائي جانور لگه ناله مياني

ته ڏليشت پادشه فيرمند ڪياگو
ڏني سوي لاف ڪيناه لگو جهڙين ڪن
سڏي ننگلان گرٽه ٺن قهر آيڪ
وناني آ ودر ميدان تکه سان
تنهوي ٻيو نيزمين تن ڏ و نه جس
کره يون رهي ڏيراه ٻاکهه تن کن
سمند سن ڏين لهو ٿ ٺاهنٽ وايس
ڏتن برآسمان ڏ ارت سوءِ از سر
خدا ٻن ته ٻنهين کره سه ٻاري
نيزه زن ته پهلوان مارن جهاگف
ڇهواران جرح زن ماند شهمار
بلا شڪ آيه ڀهوي شير جبار
کره کن ڏ هين حاصل نه مقصود
فلابن نخ ره گو خود ٻند ٻانه

ز غيرت ٻياڪ ڏيواه ٻر جنگ
ڪوهس اٽه ڇپيس ڪران انجواجه ڪن زن
قصاصه يو همينا خون خطامن
ڏرن هشتاه ٻه پشت شاه مردان
امانت ڏ ودتن شاهس سين ڏ ٻک
ڏهن آسوي ته ڪينزاهن نه اوگن
ڏو ٻندل شاه مردانن کرن تن
سو ڪينه ڏ نظر ڪره آوا ڪشه
ٺهاه ڪافر سين حيران پريشان
جهه تهف امسز يون ڏ شيرنستر تهف
ڪني ذن ٻنڊه ڪرن نين ڏيرن
نته ڪن آسه تنهو قتار و گفتار
وزيرن ڪن ڏين اقباله مياني
ڪري ڪياه آسه ٻڌ شير غزانه

ڏيان سي لشڪر شاه جهانگير
بفرمان شهنشاه ستمگار
نهنگ و شير ڏ اژدراي ٻالڪل
خداوند اڇهوين مه نگهبان
تني لشکر ڏ نهت ليه انت آئي
نوبل گوتن فلاين شهه ڏنه شر
ڏين تيج ڏ قمر آسوا ڏ لاد
بيادوزن تهي تهه شير خونخوار
سوارين ٽسوار ڏ ارت ڏ آن آس
انڪ ڏ زفيل ٻنجه پهلوان مرد

مقابله کردن حضرت علي عليه السلام بالشکر شمشاد شاه

نئي شمشير سنه ماند و زمل
ٻد ڏ ڪم نته ون جهو منهه جاره
ڇهه کياه عمم تن خدا ٻين آسه راڻي
هي الغرض شاهه و ڏ س هير ٻي
اٿس ڪٽ هت ڏو شوي تيغ فولاد
انوڪ حمله ٿيو يامت هيڪبار
مران سرد ارکم پهلوان آتس
سين جاري ٻهر سو خونه ڏريا و

ڏٺبون لسنه ڪرڻ ڏ زيندو تحجير
وتهنت ڏ رجوش لشڪر آيه يڪبار
پشر شير جبارن صاحب پا ن
ته لونم زاري پرور دگاره
پڙهن ڪلمه ڪرن الله اڪبر
ڏ ڪار جنگ سا ري بي خبر گي
علي هر ست شد برلدل سوار
بران حمزه قمر بر شير جبار
ڪڏي هڪ گره ڏ ذره تا آسمان گرد
ڪري هڪ تيره تيري تشه ايره ونان ڦ

وساں آسی بلہ بہتری مرداں
ژلی بیرت فلایہ منزہ ساری
سپین دین محمد تازہ ہر دم
پوئل خانہ کری ویران تموکیت
خزاں قفل سارن موزہ راوں
دوبارہ جمع کہ نم سار لشکر
جمع لشکر کرین بے لکہ آنت باڑھی

مسلمان سرخرو کافر پریشاں
فلایں منزوں ہم دو تھکن
سپین اسلام جاری کفر برہم
کرن شمشادہ سندی گرہ برباد
غریبں عاجزن پرٹ وقف تھاوناں
پہلوانن دیرن منز چہ کیا کت
خدا زانہ سہ گنزرن آسہ گینی

الو ہک چار بلہ مار ماری
پرک کلمہ بدل ایمان تموان
پوئل ساری وڑنک گرزدی کین
دن خیرات ساروی ہال شمشاد
ژلوی شمشاد شہ فلایہ نیر
وتی کیا گرید کنیزراہ کرہ بیہ تنت
خدا زانہ سہ گنزرن آس گینی

دبیراہ اک ان شخص برابر
لکھوس ئی چھوتی بر جنگ بانہ بیرن
نبر نبرک کہ وجنگ وحیداللہ
مرت نیران نبر جنگس کرنت ور
خو جالاکنت فلایں منز اندر اک
چہ ساری سخت آفت شیر واژدر
اکی حملہ فران پوکہ نلوک بیٹ
موژہ رک نہ پرک ازبانی نا سر
مناجات نہ کرن از سوز دل تام

نامہ نوشتن شمشاد شاہ
بنام حضرت علی رضی اللہ عنہ

اندر وزکہ ژوری کون کلاہ
مقابلہ لگون گرزہ جنگبازن
مہ کر معلوم آسوم بازگرد اک
آنکہ تابت مہان جنگس منز
مبادا نیر یدی بانہ می بیٹ
خدا نم یاد آتن یا الٰہی

مناجات کرہ دن شاہ ولایت
کرم اللہ تعالیٰ وجہہ

دین تس خط زہ لکھ بر شاہ حیدر
زہ یدی وزہ نہ تیرس سپاہ چھیرن
اندر روزان نانہ تم چہ کرزور
گرہ ہم معلوم زہ چھوک مرد بازن
جمع کرکی دلاور سار لشکر
مہ چھم نیر پادشاہی سلطنت سنز
بہ خط نیو قاصد در پیش حیدر
گدایں بخشون چھوک پادشاہی
نمی شمشادہ سندی خط برن پیام

چھے میانہ احوال جہ خبر
چھم ترتیبانی چان بھڑ سہ
یں لگان آسی یادری
ژی بیکسی ہندکس چھو ہم
تس شیر واژدر آم چھے
اسکندرس بخشت قوت
یلہ یار دیا بر قہرس اک
تنگ آسس بہ جایہ اسیر

تس دوست دشمن کیا کری
ہم ژی لکوک تس کیا چھو غم
تس ارض خاص وعام چھے
گنڈن بلہ کمر ہمت
نمرود مہ اک کہ ہلاک
ونکن سپنتم دستگیر

یارب زہ میانی چارہ کرہ
یارب زہ میانی چارہ کرہ
بس تی چھو ہم در خیبر و شر
در ہر دو عالم ہبر دور
بہ چھوک سارنی کیرٹ با ظفر
فو ترن سودا رای دہر
مارن نہ گڈن مغزس
بخشوم فتح جنگس اندر

ثہ قدرتس کیا چھے کمی
کیاہ ونہ شیخ عبدالعزیز

بدبختہ ہم مہ محکمی
یا رب ثہ میا تو کی چا دہ کر
حال منت معلوم نیز

ہر دم چھوہم ژی لشت تھر
اک رحم تنج کرہ نم نظر

خدائیں نی عامنگن برادی
پگاہ بلہ آفتابن تراو پرہ تو
کمر بستہ کروی شیر جبارن
انی تم دورہ میدان بیکبار
نظر شمشاد شاہن تراوش کن
تبار روز و گنڈ و برجنگ کمر
کرت ہمت بجنگ سین مظفر
چھو نکن وقت کر تو آستوری
وتان نی فسرن کن آسو شمشاد
دفنس کنتو کفناہ تر نبھ شیرو
ہماندم دراو جنگس اکھ کغاںہ
سو ڈیشت حیدر آس اسو نی لغ ان جبر
کھوان چھوہ شیر نی ہندو کیاہ
دلیری کن مہ کا بھ پوشینہ ازنام
موہا چھوک کیا گرس سین کران جنگ
ثہ چھو بیا کہنہ نوک لوب دانہ
بوچھوس دن کڈان گردن زانسر
کرک کیتاہ تباہ شیر غرانہ
دین کر نزاہ اہس کنت سوی ہتن آسو
برابر دورہت تس آو لارن
نہنگاہ بیک تس تنہ دراو برجنگ

بقیہ قصہ منگوید

جنگس پٹ درای نغرہ طبل و این
تہندی یکنہ ٹٹ ترابہ زمین
سہ ڈیشت پادشہ حیران سین
وچھن پت تر نبھ پٹ کیا سانو ون دراو
نکہ گن کیا کری درجنگ حیدر
مرن از پاپگاہ تت کیا ڈرن چھے
دپاک شیر جبارن لاگ پتس ناد
ییوہ برجنگ گن سو چھوہ دلاور
نزدہ پوشاہ نہنگاہ زور آرہ
ونوی تم لاف کافاین اپز تہنت
نہنگس چھو سنہ تھا وان آب دیاب
سہن چھیم زورستین تان کڈمت
زقہر من سنجی تاہ از خدا منگ
غروری چھی کمر زیوتم قلایاہ
بشمشیری کران قیرن زبان سپر
وتہنت آو شیر سند پاٹھن گمزن آسو
دتن دارت علی صیبس خنم گوس
کڈن شمشیر از یک ضرب مارن

کرن لبستہ کمر شیر جباری
تو لک آغاز محنت از سر نو
تجن تلوار گنڈن رخت تلوار
اندر لہ زہ کفارن تراو سین
کرن نامت شاہ سوی لشکر
قلاہس سانن اندر دشمناہ زاو
نتہ بربادگی ویران دی
بجان تی با جہل حیلاہ کرن چھو
نکار چھو کنہ چھوہ برجنگ نہرد
کفارن کر یک لغ زنت تراو تھر
زوہا نال ہیرن ثہ نندہ کھیر
بلایاہ رستم ثانی جنگس کیت
دلیری کن مہ کر منت رستماہ نام
نہنگن چھیم خبرن زین امت
ثہ چھوک نازک بدن نازک میان
بھتے ژی چھینہ ہیمر کانہ بلایاہ
وچھک شمشیر بازی میان یانہ
سوزن پانس کتوی بدآفتاہ آسو
کرن تس گرزہ شیر جبارن
ہتس شیر جبارن خون ہارن
علی صاحبن ورن بر تیر و خدنگ

یِم پیٹھ بیاک جنگس دراو چون
بہ شمشیر وبہ تیر و ہشت کُشتہ
فتح ژٕی بخشتھم کتھ مہ رٔ ہا ی

سو تہ کُشتہ کرٕن از حضرت شمشیر
خداین دٕ ژٕ فتح شیر خدایس

مناجات کرٕن حضرت علی رضٓ

تمھے پاٹھن کرٕن تا شام کُشتہ
پُرٕن جمدا تہ زاو اندر فلاس
پتہ بوٕ پچھم بیہے امیدوار ی

یا خدا از کمال فضل و کرم

دَمہ دَمہ لادن چانی چھم
بخشتھم قوّت مہ جنگس پیٹھ
دِمہ نا سجیدٕ شکرانہ
وَنہ ما زار بوزہ وُن چھوک زار
فریاو تس لطف رانہ
بَنہ کانہ یارن چھوک تٔہ یاور
تنگ آس کافرن ہندہ جنگہ

از بلا دم نجات وز ہمہ غم
از بلا دم نجات وز ہمہ غم
مہربانی نہ پُشتبانی چھم
استواری ژٕ استواری پیٹھ
ہمہ نا زاگ چانہ آشنا نہ
چارہ کرہ میانوی چھوہن لاچار
فریاد بوز میانہ پاک ذاتہ
یِمہ غمخوارتِس ژٕ چھوک غمخور
دِم مین پیٹھ فتح ہنگہ منگہ

از برائی نبی شفیع اُمم

مشکلن آسان می کرہ تم
صدتمنا یہ ژٕی کُن ہردم
ہمہ نا ژٕی کُن از سرحم
کیا ہ کرٕہ چانہ بارگاہہ کم
دلکن دادن کرٕہس مرہم
چھوک تہ غفار مدح سنت چھم
چھوہس صنائہ مانڈان چانو ہردم

تتس اندر دُعا شیر خدا آو
عطا باری ژٕہ پیٹھ از حق تِتھا چھی
یکاہ یکہ کاش کھوتو فل آفتابہ
نقاوتیون واتک تھوگتہ کالہ
ہپلو تو سنبالک تخت واباب
وچھین لشکرہ جمع گیم فراوان
کفارہ دراو گرزا ہتنہ دردسنت
تِتھا قابل سو در شیر بازی
نظر کرٕ شاہمردانن مٕتس کُن
زُٹن تس تھر صرصر کران مود
مقابلہ سوی ہیٹن بر جنگ یکبار
بجز جادوگری آسک نہ لاو ر

فتح چانی کُن آخر صد گوس
از ین مژدہ ندائی ایزد پاک
سپاہن وُدنہ کِنہ آیہ تا بہ
نہی ہولہ براگندہ جہان گو
جنگس پیٹھ درائی تھوز رشو تتقراب
درآن دم درائی رمیدان بر جنگ
بہ یکہ اژدراہ مغرور سرمست
جنگس پیٹھ دراو سوے شیر جبارس
پیکان پکان کرٕن گندنا مٕتس کُن
ہنی ہیکھ دلاور دراو نا منت
چو شیر شرزہ در پیکار خونخوار
طلسم جادوگری کُن چھوے تہ عزور

مہر غم ای علی چانی فتح چھے
سپاہن شاہ لاینت کیا خطرناک
کمر بستہ کرٕن بر جنگ یکبار
خلائق دیوتھر ماہ آسمان پیو
نظر کرٕ شاہمردانن میدان
زخوف شاہمردان کی خر لنگ
تِتھا آسوی کران گردن فرازی
درن کوتاہ دین پتہ وزنارس
کڈن شمشیر تنڈلاین مٕتس دِ ود
وُتی کیا کوت آسوہس قد قامت
دِین شیر خدایس چھو نہ باور
نتہ لبہ مکہ ژٕ کیا در جنگ نیور

سحر کرکرتہ فوٹرت اک جہانا
دلیری ساحری اندر کرم ہمت
کنوی جھوس بودیم بنہ کرگی ہماری
مہ گنڈی ونیکن ہم جادوگاری
کڈن شیر خدائیں کن قدم یام
علی صاحبت نتی لا یوس چیَن بد
سو نیزہ ہنت تلان اندر ڑا و
کرہ وہیں حملہ کہنا منت نیز درس
بت کن خوش سپن یکبار ساری
جنگس اندر بگہ یانی ظفر وُن
وزیر و تہ امیر و شادیان کر
مبارک جھو سہاہ صد صد مبارک
تہنوی و ایک نقارہ کوہ الہٰی
فتح میانی جنگس منز روز بغیم
علی آئن ڈٹنا زخنبہ پاٹھی
دپھن کھاور ٹٹن و تہ چار آبس
کرک نئی پانوانی خام تدبیر
گنڈٹ ہتھیار درای میدنہ اندر
زمینس تہند پکنہ تاو زلزل
گدانہ بادشاہ محتاج تس کن
گیس از غیب این آواز فیروز
فتح بخشن اتھ پروردگارس
دپان حضرت علیؓن نالہ حیدر
دپھن کھاو رٹن شمشیر واین

پتھے زی بنیہ ساحر پہلوانا
مہ کرمی لبنتہ ساری جادوگاری
مہ نشہ پہلوانو کھیوک ارمان
مہ نشہ سامرین جادہ چھوپت
ونان ئی کافرن شمشیر کڈ نام
پتہ نیزہ دتن تس نے وڈ دارت
لموک نیزس سع ہرگز کر نیز داو
سو کافر پیو تہ پہر صبر کرن موُد
علیؓس آسہ مشہور جادوگاری
بگہ کمہ بنیہ وُن تیئو شیر جبار
سپن بانجت سانن شاہہ سند در
شہن آسک کرمترمرنن نٹے
سپن آسنا دہ جنگس لشکر ہنت رائے
علیؓس ساحری از کنہ تگی نہ
سہل پاٹھی سو پانس سیت ستی
بہر صورت رٹن تہ آئون حالی
کرانی اندہ آسوک خندہ تقدیر
سوانہ ترشوی تم شہو آرس
ڈری لشکر سپن باغم تہ بدل
نجاتاہ دم منہ انز دست کفارن
فتح چانی چھیہ شیر خدا بوز
کفاد حملہ دریکبار آئوک
کرن یکبار کفارن پیہ تھر
چھہ شیر ترگرزان حملہ انان آس

دلاور جھوس بو جادوگار عالم
امی سپتن تہ آسی زور واری
لگئی نہ مہ نشہ کنہہ استواری
بو چھوس جادوگرن از فخر چھوپت
اڈی لابنتہ ڈل شمشیر فولاد
زدہ ڈٹت تہ کمرس گوس ترت
لمنہ آئی نت گنزرت لوکہ ساس
ولیکن بادشاہس داغ دل ڈود
پہ نیز لگو اہس سانن اندروُن
پہ نیزہ آسوتس جنگس مددگار
کرو ہمس حیا از حد مبارک
صبح فلو و اینہ ون تیز نوبت
شہن دیو لشکرہ ون چھونہ کنہ غم
رٹت انہ نس اگر گرتس لگی نہ
کنوی حملہ سمت یکبار آنوس
گنڈ و ہتھیار ہو ہتھیار نالی
دپن شیر خدا ہنت حمزہ قمر
برابر فتنہ مار نم تہ شہو آرس
دپان بادشاہ مردانن خدائن
بنہہ چھوک اثر ون ہٹو و کھار ان
اگر فوج گران آسی کفارس
ڈوک دماغ وتن تہ چار آنوک
نئی شمشیر کڈ شیر خداین
سوارس دی زنگہ مارت تم دون اٰس

تمس عون خدا و زور احمد
وچن نم درشت مشتا سخت در
خجل نی دگو تہس انس سیاہی
ڈلت گوڑا و تت اندر سو یامت
جنگس اندر نوی سخت ٹڈ بلا آہ سو
پہلوانا ہ گراز اہ شیر زادی
بو انو نس دشمن اک سخت انی تنگ
پنجو از ائس نی وو ماجہ دوباو
سٹہاہ جنگم ائس شوس نہ کن کن
قدہ کن ڈہوٹ نہایت کرباہ ور
تمی لشکر کرم برباد ساری
ڈہ کن و نکجن مہ چانی بر انت اردوم
مہ از نامت ہین کہ تیر خالی
بلا یاہ سخت کیناہ زیرام ان
نہ بوزت عادیں کیا نارکنڈ ان
رٹت انس تمس اک گہ لگی مہ
امی لشکری نو جس کیرم داس
وجھن ڈنٹو ذہٹو نہایت تس قلدو دام
ونن شمشاد شاہس حیف بوہنو
انہس منز آونہ ساسں لوکس منز

کرن کافرہ نہایت کشتہ بجد
وچھن کمر سپاہ سالار مومنت
صلاح زانو نہ کنہ ڈلنہ سوئی
تنت اندر نو جداہ اک کتار سو
کنوی نی ورآ و راہ اک ڈراہ آہ سو
پرن شمشاد یہوتی بدلاور
کلہ دار امد نادا ہینسی منگ
امی اندیشہ نش موکلاوم مہ
بلا یاہ سخت کیناہ تنگام ان
صفت تمن ذرنی کوناہ چھوا آفت
ڈلوس لوماریس لجم نہ ناری
منانگ چھوی قسم لانگ تیر تیر
امی کم کم دلاور میان گالی
امی کرنم مسلمان سار لشکر
ڈکہ سینت گوو نہت تنھیار کنڈ ان
شہنشاہن علی تس ہاو یامت
منانگ چھوی قسم کاشم مہ سواس
کرن خندہ ہوی آہیا دلاور
نوہی پوشو نہ میچ حیف بوبنو
امی ہو پتھو ڈلانی و انناوو

پراکندہ سپن شمشاد بدبخت
وچھن میدان مرگزار گیمت
فلایاہ آسوتس کوہس اکس پٹ
دلیراہ سخت سر وادہ کلہ آسو
تہوی سخت قدر ازنل عادی
ڈہ از آسان میانوی مشکلا کرہ
کرم یکبیک ہمیشہ کنہ چارہ
پہنون داغ غلامی تھاوم مہ
چھو اک شخص علی نامی دلاور
چھو نہ یاور ہینس نش طاقت
سپاہن ہند توقع حال سوم
گرہ استادہ و تر لبتہ گرشیر
پلی دست کرتن لبتہ کن کن
ڈہ چھو نیا غیرت دین دانہ درسیر
دلوس عادین مادن علی مہ
وٗنی کیا کون آسوتن قلعہ وقامنت
وچھوی تم کافرن حضرت علی یام
مہ ستین ناب جنگ آ بنیا برابر
یمس ہو ذہ پنداہ انزکہس منز
امی ہو عاس تمنز منز چھاوو

نابود شدن کافر بکوہ کلان از دست شمشاد ہمران

تماشا وچھنہ شاہ و اد باٹھی
کہرن خواہش دمن دارن اس سٹ ب

کٹاج جان بکفلم اشارہ سینتی
علی صاحبن خدا نو باذ نامت

ونان ہُی تم انس کوہ ما نکہس پٹ
پرن تم حسبنا اللہ کو نامت

چھہ ہم زی یار دٕ ہرم نگہبان
خدایا چھوک تٔہ کافی مشکلن می
بہٕ کافر چھوی بلا کینہ تام آفت
ہمس بدبختہ سند ہیبت اٹھاہ پیوس
تو حک کینیا ہیوی شورہ کرٕنٕس
سٕہ کن پت کن کرت سوراخ دراس
سپُن خوشحال اہت شاہ ہمدان
کرن تم سنگی رٕہ پارہ پارہ
نہایت کافران لوٗ ڈندیجہ
اُنٕ والت اندر خاک سیاہس
سپن باقی شہاہ کافر مسلمان
خلایقو کلمہ پرٕک وچھنہ بازار
مدت گو حیدر کس نت شہرس اندر
ہتن ہمراہ ساری یار و اصحاب
اکھا در پیشس حیدر و انوول تام
بہت شہرس اندر واتٕرک گرٕہ اک
علی صاحب تہ لوٗزت آدٕ نبرت
سپن خوشحال فارغبال بیباک
زٹھاہ نت شہرس اندر بہنہ آئو وک
نہایت سینت ہنتال فٕ خزینہ
کرُم پیرنت مشکلاہ حل یا الٰہی
چھہ چانی رحم گنج امید واری
گدا لاچارہ چھوس مسکین و مضطر
الٰہی یم پرن این جنگ دی تہ ود

یمی جا یہ مہ کرہ تم مشکل آسان
خداوندا منگان چھوس ئی تئی ویدوز
اہس سیتن لڑنس چھو منہ طاقت
صلاح ئی آون شیر خدایس
ڈزہس تہ دٕہ وُزنت نو ورہ برت
تہہر ہیو کوہ لشتن پانسی ہیوہ س
دپن یار زبے چھو ین چانی تہنا خوان
ذوالفقارس علی صاحبن کڈن کش
زہیت دل اہر نیرت لیسر حد
کرہنس گینہ پانس ہنہ ہنہ
پرٕنک کلمہ سپن تم اہل ایمان
جمع کرٕہ مال کل شیر خداین
سپن بتہ تام مسلمان اہل کشور
پرہ زہن ونت شہر دینو یچ یکن ای
دپونس ای شہنشاہ نکو نام
چھہ ساری لشکرہ پُر نور و زیبا
کمر بستہ کرٕنت سامانہ نیرت
ملاقاتہاہ کرٕک گے شاد ساری
مدینس کن تمو تشریف آنوک
خداوند الحق شاہ لولاک
شفیع الوری نبی مرسل تہ ساری
بدنیا و بعقبےٰ کرٕ مہ آزاد

تمام شد

ذکتا منت یہ نوی بوز حم تی
برحمت ہائی خود کرہ تم مہ فیروز
کران ئی شور حضرت علی آسو
کینیاہ اک لوٗ تلس سعی وٕنٹھ لایس
سٕہ کن آخر کفارس ورہ آیس
تسنزن ادطین خشخاس نن گوس
سٹھا کافر کرن تم پانہ مارہ
تمی سینت کافرن بکدم انن فش
کمند لاین ہمس شمشاد شاہس
زہیت لگ خلق ایمان انہ
انن بر دین تم از کفر یکبار
دتن خیرات مسکینن گداین
نبی صاحب سینمت آس تباب
یون تم شہر دینو زس اندر تراٰی
چھہ شہرس اندر ایوان لشکرہ اک
سپنمت وکنس دینو رزیبا
وچھن حضرت محمد شاہ لولاک
لگس کرنے مبارکباد ساری
بفرحت وات تم اندر مدینہ
عزیزس کاس غم ساری چھو غمناک
بدنیا و بعقبےٰ کرٕ مہ یاری
مہ دل غمگین چھوم کرٕ تم خوش و شاد
بہر ساعت مہ پٹھ فضل و کرم کرٕ
کرٕک ایمان عطا شیطان کرٕک دور

